

Publicerad 2011-04-14 10:35 av En dold röst.

inget finns kvar

hårda strömmande ord
slag på slag i magen
fallet från där jag stod
jag hör bara andetagen

de tog allt jag hade från mig
de stal min enda vän
den enda tid jag hade med dig
hur skulle jag leva vidare sen?

min själ är ej längre vad den var
kommer jag någonsin bli mig själv
finns det något fint därinne kvar?
eller är där bara ångest och kvälj?

ofrivilligt men tvungen
de tvingade mig att bli vuxen
nu står jag här ensam och har
en enda fråga till er kvar

snälla säg
när var det man blev barn igen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren En dold röst. med Poeter.se id #35034 innehar upphovsrätten